

326/313

(Iz bližnje Štajerske).

Tak je ena baba navado imela da je v soboto rada dolgo prela. Tě se dogodi, da njena sneha v zavod sprela, te njoj reče: idi si po drugo Kodeljo kaj boš prela. Ona pa njoj reče, da je že kesno gor na nahiz iti; ino sneha neče gor iti. Zato baba sama ide ino njoj Kodeljo zeme ino dojde do rola. Na enkrat pride Torklja od rola vun ino njoj reče popevajoč: »zakaj nečeš snehe spat pustiti? ja te čem zdaj nad tim kaštigati; jel še bode večkrat tak, kaj ne buš pustila snehe spat?« Reče baba: Oj Torklja, ti delaš z menom tak, jas pa le ne pustim snehe spat, ja pa zdaj bom doli šla ino bom ti njo gor poslala. Torklja reče: O ti baba trdokorna, kaj še meni neš pokorna? — te pograbi Torklja baba ino njoj vso meso s kosti zliže. Ino sneha misleča da je ona odisla si čemerov odganjat, kaj

33. Torklja

ti je imela navado, kaj je odisla, gda je ja-
ko čemerna bila. To ti dojde sneha drugi
den gor na nahiž ino najde od babe za
rolom kak noj je Torklja meso polizala.
Tak je bija babji konec.

of Novic 1858. 222.